

Гл. 7. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

21. Рабъ ли ся призованъ? Да тя не е грыжа; но ако можешъ още да станешъ свободенъ, по добрѣ употреби това.
22. Защото който е рабъ призованъ въ Господа, свободникъ Господень е; така и който е свободенъ призованъ, рабъ е Христовъ.
23. Съсъ скъпъ цѣнѣ сте купени: не бывайте роби на человѣци.
24. Въ каквото званіе е нѣкой призованъ, братіе, въ него всякой да си остава прѣдъ Бога.
25. Колкото за дѣвици—тѣ нѣмамъ заповѣдъ отъ Господа; но, като помилованъ отъ Господа да съмъ вѣренъ, мнѣніе давамъ.
26. И тъй за настоящи—тѣ нуждѫ мыслѣ да е добро това, сирпъ че е добрѣ человѣку така да си бѫде:
27. Вързанъ ли си съ женѣ? Не трѣси развързување. Отвѣрзанъ ли си отъ женѣ? Не трѣси женѣ.
28. Но ако ся и оженишь, не съгрѣшавашь, и дѣвица ако ся ожени, не съгрѣшава; но такви които сѫ ще иматъ скърбъ по плъти; а пакъ азъ ви съжалявамъ.
29. Това само казувамъ, братіе, че останъло—то врѣме е кратко; за това и тѣзи които иматъ жены да сѫ като че нѣматъ;
30. И които плачѫтъ като че не плачѫтъ, и които ся радуватъ като че ся не радуватъ; и които купуватъ, като че нищо не добиватъ;
31. И които иматъ сношеніе съ тойзи свѣтъ, като че не сѫ прѣдани нему; защото на тойзи свѣтъ образъ—тѣ прѣхожда.
32. А азъ искамъ ви да сте безгрыжни; нежененый ся грижи за това което е Господне, какъ да угоди Господу;
33. А жененый ся грыжи за това което е свѣтовно, какъ да угоди на женѣ—тѣ.
34. Между женѣ и дѣвицѣ има разлика: неженена—та ся грыжи за това което е Господне, за да бѫде свята и тѣломъ и духомъ; а оженена—та ся грыжи за това което е свѣтовно, какъ да угоди на мажъ—тѣ.
35. И това го казувамъ за собственнѣ—тѣ вашъ ползъ; не да